

RAPORT LEGISLATIV
cu privire la
MODIFICĂRILE ADUSE LEGII 31/1990
prin OUG nr. 43/2010 și 54/2010

Legea nr. 31/1990R privind societățile comerciale a fost modificată recent prin Ordonanțele de Urgență ale Guvernului nr. 43/2010 și 54/2010.

Astfel, **OUG nr. 54/2010** privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale **a modificat art. 17, 202 și 203 ale Legii 31/1990R.**

Articolul 17 reglementează condițiile necesare a fi îndeplinite la înmatricularea unei societăți comerciale. Dacă în forma anterioară a legii, la autentificarea actului constitutiv sau la darea de dată certă a acestuia, era necesară prezentarea doar a dovezii de disponibilitate a denumirii eliberată de oficiul registrului comerțului și declarația pe propria răspundere privind deținerea calității de asociat unic într-o singură societate cu răspundere limitată, acum legea cere în mod obligatoriu, în momentul autentificării actului constitutiv sau a dării de dată certă ca viitorul/ii asociat/i să prezinte și rezervarea de denumire eliberată de oficiul registrului comerțului.

Dacă din documentația prezentată rezultă că nu sunt îndeplinite aceste condiții, notarul public va refuza autentificarea actului constitutiv sau, după caz, persoana care dă dată certă va refuza operațiunile solicitate.

O altă modificare importantă prevăzută de art. 17 se referă la documente suplimentare ce trebuie prezentate la sediul oficiului registrului comerțului în momentul înmatriculării societății comerciale sau la schibarea sediului social, și anume:

a) documentul care atestă dreptul de folosință asupra spațiului cu destinație de sediu social înregistrat la organul fiscal din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală în a cărui circumscripție se situează imobilul cu destinație de sediu social;

b) un certificat emis de organul fiscal prevăzut la lit. a), care certifică faptul că pentru imobilul cu destinație de sediu social nu a fost înregistrat un alt document ce atestă cedarea dreptului de folosință asupra aceluiași imobil, cu titlu oneros sau gratuit, ori existența altor contracte prin care s-a cedat dreptul de folosință asupra aceluiași imobil, după caz;

c) în cazul în care din certificatul emis potrivit lit. b) rezultă că sunt deja înregistrate la organul fiscal alte documente care atestă cedarea dreptului de folosință

asupra aceluiași imobil cu destinație de sediu social, o declarație pe propria răspundere în formă autentică privind respectarea condițiilor referitoare la sediul social.

Aceste condiții se referă la faptul că, la același sediu vor putea funcționa mai multe societăți numai dacă imobilul, prin structura lui și suprafața sa utilă, permite funcționarea mai multor societăți în încăperi diferite sau în spații distinct partajate. Numărul societăților comerciale ce funcționează într-un imobil nu poate depăși numărul de încăperi sau spații distincte obținute prin partajare.

După cum se observă, au fost excluse celelalte condiții care trebuiau îndeplinite, cel puțin una dintre ele, în cazul în care se dorea funcționarea mai multor societăți la același sediu, și anume:

- cel puțin o persoană trebuia, în condițiile legii, să fie asociat în fiecare dintre societăți;
- dacă cel puțin unul dintre asociați era proprietar al imobilului ce urma să fie sediul societății.

Informațiile privind calitatea de asociat unic și îndeplinirea condițiilor privind sediul social se înregistrează în registrul comerțului pe cheltuiala solicitantului.

Articolul 202, referitor la transmiterea părților sociale, a fost și el modificat prin introducerea a patru noi alinate ce impun obligativitatea depunerii hotărârii asociaților, în termen de 15 zile, la registrul comerțului, pentru a fi publicată în Monitorul Oficial.

De asemenea, oficiul registrului comerțului va transmite hotărârea asociaților de îndată, pe cale electronică, Agenției Naționale de Administrare Fiscală și direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București.

Creditorii sociali și orice alte persoane prejudiciate prin hotărârea asociaților privitoare la transmiterea părților sociale pot formula o cerere de opoziție prin care să solicite instanței judecătorești să oblige, după caz, societatea sau asociații la repararea prejudiciului cauzat, precum și, dacă este cazul, atragerea răspunderii civile a asociatului care intenționează să își cedeze părțile sociale. Termenul în care se poate face această opoziție este de 30 de zile de la data publicării actului în Monitorul Oficial, iar procedura este cea prevăzută în art. 62 al Legii 31/1990R.

Transmiterea părților sociale va opera, în lipsa unei opoziții, la data expirării termenului de opoziție de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial, iar dacă a fost formulată o opoziție, la data comunicării hotărârii de respingere a acesteia.

La **articolul 203** a fost introdus un nou alineat ce prevede faptul că actul de transmitere a părților sociale și actul constitutiv actualizat cu datele de identificare a noilor asociați vor fi depuse la oficiul registrului comerțului, fiind supuse înregistrării în registrul comerțului potrivit dispozițiilor art. 204 alin. (4).

Ordonanța de urgență nr. 43/2010 pentru modificarea unor acte normative în vederea reducerii sau simplificării administrative a unor autorizații/avize/proceduri ca urmare a măsurilor asumate de Guvernul României în cadrul Planului de simplificare aferent Memorandumului de înțelegere dintre Comunitatea Europeană și România, semnat la București și la Bruxelles la 23 iunie 2009 **aduce modificări articolului 260 din Legea 31/1990R**, referitor la procedura lichidării societăților comerciale. Aceasta este mai amplu reglementată, iar termenele pentru îndeplinirea acestei proceduri au fost mult reduse.

Astfel:

(1) Lichidarea societății trebuie terminată în cel mult un an de la data dizolvării. Pentru motive temeinice, tribunalul poate prelungi acest termen cu perioade de câte 6 luni, dar nu cu mai mult de 24 de luni cumulativ.

(2) Lichidarea nu liberează pe asociați și nu împiedică deschiderea procedurii de faliment a societății.

(3) În termen de 30 de zile de la dizolvare vor fi numiți lichidatorii, în condițiile art. 262, respectiv art. 264.

(4) În termen de 60 de zile de la numire, lichidatorul trebuie să depună la oficiul registrului comerțului, pentru menționare în registrul comerțului, un raport privind situația economică a societății. Dacă, potrivit raportului, debitorul îndeplinește condițiile pentru deschiderea procedurii simplificate de insolvență, lichidatorul are obligația de a solicita deschiderea acestei proceduri în termen de 15 zile de la data depunerii raportului.

(5) La împlinirea unui termen de 6 luni de la numire, lichidatorul trebuie să depună la oficiul registrului comerțului un raport privind stadiul operațiunilor de lichidare. La împlinirea termenului de un an prevăzut la alin. (1) lichidatorul trebuie să depună la oficiul registrului comerțului un nou raport, însoțit, dacă este cazul, și de hotărârea instanței de prelungire a termenului de lichidare, pentru menționare în registrul comerțului.

(6) Pentru fiecare prelungire a termenului de lichidare, lichidatorul are obligația de a depune la oficiul registrului comerțului hotărârea instanței, precum și raportul privind stadiul operațiunilor de lichidare.

(7) Nerespectarea obligației de depunere a rapoartelor prevăzute la alin. (4)–(6) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50 lei la 100 lei. Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează, din oficiu sau în urma sesizării oricărei părți interesate, de către directorul oficiului registrului comerțului și/sau de persoana sau persoanele desemnate de către directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului, potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului.

(8) În termen de 15 zile de la terminarea lichidării, lichidatorii vor depune la registrul comerțului cererea de radiere a societății din registrul comerțului, sub sancțiunea unei amenzi judiciare de 200 lei pentru fiecare zi de întârziere, care va fi aplicată de tribunalul în circumscripția căruia își are sediul comerciantul, în urma sesizării oricărei părți interesate. Încheierea judecătorului prin care se dispune amendarea lichidatorului este executorie și poate fi atacată cu recurs.

(9) Sancțiunea prevăzută la alin. (7) se aplică și lichidatorului care nu introduce cererea de deschidere a procedurii insolvenței în termenul prevăzut la alin. (4).

(10) Dacă în termen de 3 luni de la expirarea termenului menționat la alin. (1), prelungit de tribunal după caz, oficiul registrului comerțului nu a fost sesizat cu nicio cerere de radiere sau cu nicio cerere de numire a lichidatorului, societatea este radiată din oficiu din registrul comerțului. Radierea se dispune prin sentință a tribunalului comercial sau a secției comerciale a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul societății, pronunțată la cererea Oficiului Național al Registrului Comerțului, cu citarea societății și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală și a direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz. Procedura prevăzută de art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 se aplică în mod corespunzător.

(11) Hotărârea judecătorească de radiere se comunică societății la sediul social, Agenției Naționale de Administrare Fiscală și direcției generale a finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, și oficiului registrului comerțului unde este înregistrată, se înregistrează în registrul comerțului și se afișează pe pagina de internet a Oficiului Național al Registrului Comerțului și la sediul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunalul în a cărei circumscripție s-a aflat sediul social al societății.

(12) Bunurile rămase din patrimoniul societății radiate din registrul comerțului revin acționarilor, care răspund în limita valorii acestora pentru acoperirea creanțelor, conform prevederilor Codului de procedură civilă.